

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΕΝΑΣ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Τί έκανε ο Ρωμανός Λεκαπηνός για να εξασφαλίσει τον Πατριαρχικό θρόνο στο γιό του. Η πλαστογραφία ενός αυτοκράτορος. Ο Δεκαεξαετής Θεοφύλακτος... Πατριάρχης! Τα άλογα του και τα σκυλιά του. Πώς τα έταίξε. Πώς άφησε τον Έπιταφο στη μέση για να πάει η πόλη... φεράδα του πού γέννησε. Όπου η λειτουργίες μεταβάλλονται σε δευτερικές παραστάσεις. Το εικτρό τέλος του άναξιου Πατριάρχου, κ.τ.λ.

NAMEΣΑ στους Πατριάρχους της Κωνσταντινουπόλεως που έδωξαν τον θρόνο τους και την Έκκλησία, υπάρχουν και μερικοί —πολύ λίγοι εύτυχώς— που άφησαν καλό όνομα. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνεται και ο Πατριάρχης Θεοφύλακτος, του οποίου οι Βυζαντινοί χρονολόγοι με λίγη τους άναφέρουν τα πρωτοφανή κατορθώματα.

Κατά το 933 μ. Χ., ο αυτοκράτορ Ρωμανός Λεκαπηνός ανέβηκε να εξουσιάζει υπέρ της οικογενείας του, μαζί με το αυτοκρατορικό στέμμα, και την πατριαρχική Mitra. Όταν λοιπόν πέθανε, το χρόνο έβρισκo ο Πατριάρχης, άποφάσισε ν' ανέβηκε στο θρόνο που έδωξε ο Χρισόστομος, το γιό του Θεοφύλακτο, ένα παιδί δεκάξη μόλις χρόνων!

Το πράγμα το είχε έτοιμάσει από πολύ καιρό, γιατί από πενήντα χρόνων, άρχισε τον τότε Πατριάρχη, Νικόλαο Μισιόπου, να τον χειροτονήσι πατά!

Όσοιο διακυβευόταν πολύ να πραγματοποιήσει τα σχέδιά του, γιατί ντερέταν να κόψει Πατριάρχη το γιό του πριν τουλάχιστον ένηλικιωθή. Έκείνος λοιπόν ένα έπισκοπο, τον Τρύφωνα, και συμφώνησε μαζί του να τον κόψει Πατριάρχη, με τον όρο να παρατηρήθi μόλις ένηλικιωθή ο Θεοφύλακτος, για να πάρη αυτός τη θέση του.

Άργότερα όμως ο αυτοκράτορ φοβήθηκε μήπως ο Τρύφων, ο όποιος είχε σπογγολοκαθήσει έντονα στον Πατριάρχη θρόνο, άνοιξη να παρατηρήθi. Τότε, για να ξεφορτωθi τον Τρύφωνα, σέφτηκε κάτι πραγματικώς αυτανικό. Έβάλε τον φίλο του Κασσάρεας Θεοφάνη, να πάη στον Πατριάρχη και να του πη, ότι μερικοί ραδιούργοι τον είχαν σπικρανήσει σπόν αυτοκράτορα ότι δήθεν είχε άγραμμάτιστο και να του συστήση για να άποδείξη τó αντίθετο και ν' άποστομώσει τους έχθρους του, να γράψη με καλλιγραφία την ύπογραφή του σ' ένα φύλλο χαρτί. Ο άγαθος Τρύφων έπεσε στην παγίδα και έγραψε σ' ένα φύλλο την πολύπλοκη και γεμάτη ταίφρες πατριαρχική ύπογραφή του.

Όταν πήρε στά χέρια του ο αυτοκράτορ το πολύτιμο αυτό χαρτί, δέν έδίστασε να το χρησιμοποιήσi. Έβάλε κάποιον έμπιστό του κ' έπάνω από την ύπογραφή έγραψε την παράσητο του Πατριάρχου. Έτσι ο Τρύφων, θέλοντας και μή, άναγκάστηκε να παρατηρήθi και ν' άποσυρθi σ' ένα μοναστήρι, όπου πέρασε ήσυχος τις στενοές του ήμέρες. Κι' έτσι ο Ρωμανός ανέβασε σπόν Πατριαρχικό θρόνο ένα άμουστακο παιδί, το γιό του.

Τί έκανε στα έικοσιτέσσερα χρόνια που έμεινε στο θρόνο του Χρισοστόμου ο Θεοφύλακτος, είνε άδύνατο να διηγηθi κανείς χωρίς να κοκκινήσi από ντροπή για το κατόντημα του πατριαρχικού αξιώματος. Ο χρονολόγος Γλικας γράφει ότι «οδδέν ένέλειπεν ο μη μετεχειρίζετο χείρων» και ο ιστορικός Κεδρηνός λέγει ότι «οδδέν τον άειχίστων και παντελώς άηγορευμένον πράττειν ένέλειπεν».

Φυσικό βέβαια ήταν, ένα χυδαιμόνο βασιλόπουλο που ανέβηκε σπόν Πατριαρχικό θρόνο σ' ήλικία δεκάξη χρόνων, να μην έχη την σοβαρότητα που χρειάζεται στο αξίωμα αυτό. Μά άν συνέβαινε μόνο αυτό, το κακό θά ήταν μικρό. Δυστυχώς όμως ο Θεοφύλακτος ήταν έντελώς διεφθαρμένος. Δέν άφησε τρέλλα που να μην την κάνει, βασιόμενος σπην παντοδυναμία του πατέρα του. Είχε μανία με το κνήχι και τα άλογα και συντηρούσε δύο χιλιάδες άλογα και άλλα τόσα σκυλιά.

Όπως άναφέρει ο Κεδρηνός, τα εύτυχημένα αυτά άλογα έτρωγαν κοινοσύνια και φωσικά, χοιρινάδες και σταφίδες, σπκα άνακατεμένα με μοσχέτο κρεάσι και διάφορα μπαχαρικά! Για να βρσθήσι μάλιστα χρήματα και ν' άνταποκρίνεται στα τεράστια έξοδά τους, ο Θεοφύλακτος πουλούσε τα θρησκευτικά αξιώματα. Είχε βάλει μάλιστα διατάχη σ' αυτά!

Μιά Μεγάλη Παρασκευή, ένώ σπην πατριαρχική έκκλησία τα πλήθη με καπνίζε παρακολουθούσαν την άσκουλοχία του Έπιταφίου,

και ο Πατριάρχης καθόταν στο θρόνο του, έξαφνα μπήκε μέσα ο άρχιεπισκόπος του και του άνήγγειλε ότι μία άγαπημένη του φοράδα γέννησε! Ο Πατριάρχης μόλις άκουσε την ευάγγελση αυτή είδησι, πέταξε την παπαρίτσα του, βγήκε τρέχοντας έξω και, άφού πήρε καβάλλα στους σταλλούς του, όπου βεβαίωθηκε ότι η φοράδα ήταν καλά σπην υγεία της και τα δύο πουλάκια ήσαν άφρατα, έσανόχουσε σπην έκκλησία, για να έξωκοιλουθήσi την νεοετή του Έπιταφίου.

Το πράγμα θά καταντούσε άπίστευτο, άν δέν τo διαγγόνητο σύγχρονοι Βυζαντινοί ιστορικοί άξιόπιστοι. Και δέν είνε μόνο αυτό. Υπάρχουν και άλλα χειρότερα.

Στον Θεοφύλακτο δέν άρεσε καθόλου η έκκλησιαστική μουσική και γι' αυτό προσέλαβε σπην Άγία Σοφία ως άουδούς και μουσικούς διάφορους ήθρακούς του έλαφρού θεάτρου. Θυμωμένος μάλιστα γι' αυτό, ο ιστορικός Κεδρηνός γράφει ότι οι θεατρίνοι έβρσξαν τον Θεόν και τους άγιους «διά λογισμάτων άπειρών και γελοίων και παραφόρων κραυγών τελομένον των θείων ύμνων, ούς έδει με τα κατανύξεις και συντριμμού καρδίας προσφέρειν τω Θεώ».

Άπό την παρακάτω άφήγησι του Κεδρηνού πληροφορούμεθα έπίσης ότι ως άρχικό του θεατρικού αυτού χορού ο Θεοφύλακτος διώρισε τον διεφθαρμένο Εύθύμιον Κασνή, ο όποιος και ώργάνωσε τα των θεατρικών αυτών παραστάσεων, στις όποιες έλάμβαναν μέρος και νέοι διεφθαρμένοι. Κι' έτσι μέσα σπην Άγία Σοφία άντιλαλούσαν «ατανικά άρχησι και άσεμνοι κραυγαί και άσματα ήρανομένα εκ τριδών και καταγογιών».

Στά τέλος ο Θεοφύλακτος μετέβαλε τις λειτανίες σε καρνάβαλο. Άργάνωσε μάλιστα μία έιδωλολατρική λειτανία προς τιμήν των μαρτύρων Μαρτιανού και Μαρτυρίου, οι όποιοι ήσαν συμβολαιογράφοι, νοτάριοι, άπως έλέγοντο στο Βυζάντιο, και μαρτύρησαν το 342. Προς τιμήν λοιπόν των δύο αυτών μαρτύρων, ο Θεοφύλακτος έόουησε τον περιφωμό για την άνηλικιότητά του «Χ ο ρ ό τ ω ν ο τ α ρ ί ο ν α», κατά τον όποιο όλοι οι έραμένοι φορούσαν μάσκες και γυρίζαν στους θεούς, σάν σε μασκαράτα, χορεύοντας και τραγουδώντας άσεμνα τραγούδια.

Οι' αυτά φρονιότα άπίστευτα, άλλα, έπαναλαμβάνω, είνε γεγονότα που μάς τα διέσωσαν σύγχρονοι ιστορικοί.

Το τέλος του Θεοφύλακτου ήταν άσχημο, και οι χριστιανοί το άπέδωσαν σπην θεία δίχη που ήθέλησε να τον τιμωρήσi για την άχρειότητά του.

Μιά μέρα, ένώ επήγαινε καβάλλα, γιατί μόνο καβάλλα συνήφιζε να θγαίνει έξω, το άλογο του έσανόστησε και τον πέταξε πάνω στα τέγχι της Κωνσταντινουπόλεως. Τον σήκωσαν άναίσθητο και τον πήγαν στο Πατριαρχείο, όπου κρεβατώθηκε κ' έζησε κατάκοιτος δύο χρόνια, παραλυμένος και ύποφέροντας φοβερά από ύδρακμα. Κι' έτσι σάπισε και βρούσε σπόν ζωντανός...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑΣ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

- 1) Φροντίξτε να πλένετε, κάθε δομοάδα τουλάχιστον, τα δόντια σας με μαγειρικό άλάτι. Η πλύσι αυτή είνε πολύ ώφέλιμη.
- 2) Όταν έχετε περπατήσει πολύ, μπορείτε ν' άνακουφίστε τα πόδια σας κάνοντας ένα θερμό ποδόλουτρο, φίζοντας και λίγο άλάτι στο νερό.
- 3) Νά άποφεύγετε τη χρήση του σαπουνιού και να μην το μεταχειρόστετε παρά μόνο όταν είνε έξαιρετικώς πούδητος.
- 4) Νά μην τρώτε ποτέ ύπερβολικά, αλλά να σπκονεστε από το τραπέζι προτού χροστάστε καλά.
- 5) Άν έχετε στο δωμάτιό σας κουνιοπιά, μπορείτε να τα διώξετε κρεμώντας στο παράθυρο ένα κλαδί εταλάστου.
- 6) Το ίδιο δέντρο έπίσης προτιμάτε να φυτέψετε και στις αυλές σας, γιατί αυτό στεγνώνει γρήγορα το έδαφος.
- 7) Νά κάνετε περίπατο μία ώρα τουλάχιστον κάθε μέρα. Έπίσης από καιρό σε καιρό να κάνετε και θαλασινές έκδρομές.
- 8) Τη νύχτα πρέπει να άπνευτε άπορατήτος το παράθυρο άνοιχτό για να άνανεώνεται ο άέρας του δωματίου σας.
- 9) Προσέχετε να μη φοράτε σε καμιά εποχή ρούχα βαρειά.
- 10) Κάθε μέρα, ύστερ' από το γεύμα, πρέπει να πλένετε το στόμα και τα δόντια σας.

Ο Αυτοκράτορ Ρωμανός Λεκαπηνός